

Bo Green Jensen
Født 18. december 1955

Drengens første spring mod alt
kan være ét sted at begynde
men hvor er verden vel mere intens
end i det grønne land som springet
skylder al sin kurves tyngde ?

Jeg kender intet sted som Danmark
om sommeren, når alle hegn og buske
springer ud i Gammel Have
eller kører forbi vore øjne
i bløde grønne forløb uden tid.

Det favnende land holder fast
over havet, under himlen,
tvillingelighedernes blå,
og fortsætter herfra til
for altid, uden ende
uden kant, uden
grænser:

Det er til i rum uden tvivl.

Kom hjem til dette sted og dø
synger hver en sejler og strejfer
der mestrer savnets stille kunst
og lever i fred med sin længsel

Jeg kender ingen uskyld som Danmarks
Jeg kender ingen erfaring, som ikke
må give slip og sætte ud i fryd,
når det grønne land banker i hjertet.

Trods alt er der et Danmark
intet andet navn kan gælde

Trods alt
er dette landet
som du kom fra
i begyndelsen

Det er ikke talt ihjel endnu.

Vennerne lever sammen i solen
de bliver brune og fulde af blomster
og liv. Liv uden frister,
liv uden krav. Møllen
maler ikke længere,
men ses som et jærtegn
fra broen til alt:
Den tredje lykke er smertens ophør.

Det er ikke talt ihjel endnu
Fronter har ædt og fortæret
tænder har bidt og munde skreget
men landet blomstrer i hjertet

Trods alt er der
fire vinde, syv oceaner.
Trods alt er der
anker, hjerte og kors:

Trods alt er der
tro, håb og kærlighed,
mand og kvinde sammen
i en verden uden kant.

Trods alt er denne store sommer
tatoveret på menneskenes pander
i Danmark uden andet navn:

Den yderste lykke er lysets vækst.

De nyfødte ællinger kæmper sig vej
gennem græsset som tottet af måbende liv
Ad andespor finder de vandet i dammen og
dammen holder himlen ren. I busken
afsøger brummeren farver. De gule
blomster drikker af solen
og folder sig sammen
mod nat: Endnu
findes livet
her.